

Dosarul nr. 2rac-57/2022
2-190711448-01-2rac-05042022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (E. Galușceac)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (N. Budăi, V. Mihaila, Iu. Cotruță)

Î N C H E I E R E

08 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursurilor depuse de Organizația de Creditare Nebancară „Maib-Leasing” Societate pe Acțiuni și de Guzun Veaceslav, Filip Dumitru, reprezentați de avocatul Jereghi Anatolie,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea pe Acțiuni „Maib-Leasing” împotriva Societății pe Acțiuni „Modasig”, intervenienți accesorii Filip Dumitru și Guzun Veaceslav cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare, penalității și dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei din 27 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 25 ianuarie 2019, SA „Maib-Leasing” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Moldasig”, intervenienți accesorii de partea reclamantului Dumitru Filip și Veaceslav Guzun, cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare, a penalității pentru neexecutarea obligației, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 30 ianuarie 2017, potrivit contractului de leasing FL5-3239 din 20 ianuarie 2017, SA „Maib-Leasing” în calitate de locator a transmis în posesie și folosință temporară locatarului Veaceslav Guzun, automobilul de model „Xxxx”, înregistrat cu numărul de înmatriculare XXXX.

La 30 decembrie 2016, între SA „Moldasig” și SA „Maib-Leasing” a fost încheiat contractul de asigurare facultativă Auto-Casco nr. ACA/2016-1847, prin care a fost asigurat mijlocul de transport de model „Xxxx”, n/î XXXX, fiind eliberată polița privind asigurarea autovehiculului de model „Xxxx”, anul producerii 2012, n/î XXXX, suma asigurată fiind de 31 000 de euro, termenul asigurării fiind 01 ianuarie 2017 - 31 decembrie 2017. Potrivit contractului și a poliței de asigurare a autovehiculului nr. ACA/2016 1847, admiși la conducerea automobilului menționat au fost indicați Dumitru Filip și Maria Marandici, angajații SA „Maib-Leasing”.

A relatat reclamantul că la 25 februarie 2017, automobilul de model „Xxxx”, n/î XXXX, fiind condus de către Dumitru Filip, persoană admisă la conducerea autovehiculului, a fost implicat într-un accident rutier, iar ca rezultat automobilul asigurat a fost deteriorat considerabil.

La 01 martie 2017, de către reprezentanții companiei de asigurări SA „Moldasig” a fost întocmit proces-verbal de constatare a pagubelor nr. D/CASCO/17-202, la aceeași dată fiind perfectate încă alte două procese-verbale de constare suplimentară a pagubelor, în cadrul cărora au fost menționate deteriorările depistate la automobilul de model „Xxxx”, n/î XXXX.

SA „Maib-Leasing”, în calitate de beneficiar al poliței de asigurare al obiectului contractului de leasing FL5-3239 din 20 ianuarie 2017, a fost informată de către SA „Moldasig”, referitor la deschiderea dosarului de daune nr. D/CASCO/17-202, cu privire la achitarea despăgubirilor de asigurare, ca urmare a deteriorării automobilului menționat. Totodată, a fost adus la cunoștință actul de evaluare nr. 18164 din 23 martie 2017, potrivit căruia suma totală a costului reparației automobilului de model „Xxxx”, n/î XXXX, era de 360 715,77 de lei.

Reclamantul a indicat că la 28 septembrie 2017, SA „Moldasig”, prin scrisoarea nr. 3357, a informat SA „Maib-Leasing” despre refuzul în plata despăgubirii de asigurare, motivând prin faptul că Dumitru Filip ar fi încălcat prevederile contractului de asigurare facultativă și anume ar fi părăsit locul accidentului rutier. Drept consecință a sesizării de către SA „Moldasig” a organelor de urmărire penală cu referire la faptele pretins ilegale ale lui Dumitru Filip, la 14 aprilie 2017, de către Procuratura Orhei, a fost pornit procesul contravențional în baza art. 243 din Codul contravențional.

Prin hotărârea din 18 ianuarie 2018 a Judecătoria Orhei, a fost încetat procesul contravențional pornit în baza art. 243 din Codul contravențional, în privința lui Dumitru Filip, iar la 05 martie 2018, Curtea de Apel Chișinău, a respins ca fiind nefondat recursul declarat de către Procuratura Orhei și reprezentantul agentului constatator și a menținut fără modificări hotărârea din 18 ianuarie 2018 a Judecătoria Orhei.

La 17 aprilie 2018, SA „Maib-Leasing” a depus cerere privind achitarea despăgubirii de asigurare, care a fost recepționată de către SA „Moldasig” la 04 mai 2018. La 30 mai 2018, în adresa SA „Moldasig” a fost depusă o nouă solicitare de a fi achitată despăgubirea de asigurare, care a rămas fără examinare și răspuns.

A specificat reclamantul că la 25 octombrie 2018, a fost efectuat raportul de expertiză merceologică extrajudiciară nr. 1608, de către Centru National de Expertize Judiciare, fiind stabilită suma pagubei în urma accidentului rutier, ce constituie valoarea estimativă a automobilului de model „Xxxx”, n/î XXXX, în starea de exploatare care la data producerii accidentului din 27 februarie 2017 putea constitui 769 166 de lei. Despre data și ora efectuării expertizei, SA „Moldasig” a fost informată la data de 13 iulie 2018.

A comunicat reclamantul că, SA „Moldasig”, în calitatea sa de asigurător, nu și-a onorat obligațiunile sale contractuale prevăzute la pct. 8.2. din contractul de asigurare CASCO, prin care asigurătorul este obligat să achite despăgubirea de asigurare. Având în vedere prevederile pct. 12.3.2. din condițiile de asigurare facultativă a mijlocului de transport și că asigurătorului SA „Moldasig” i-au fost prezentate toate actele necesare pentru acordarea despăgubirii de asigurare încă la

04 mai 2018, dată la care a recepționat solicitarea nr. 24133 și decizia Curții de Apel Chișinău, contrar prevederilor contractuale după expirarea a 30 zile, până la data de 04 iunie 2018 asigurătorul nu și-a onorat obligațiunile contractuale de achita despăgubirea de asigurare.

A remarcat reclamantul că SA „Moldasig” urmează a fi pusă în întârziere începând cu data de 04 iunie 2018, data la care a devenit scadentă plata despăgubirii de asigurare, deoarece la 04 mai 2018, SA „Moldasig” a recepționat solicitarea de despăgubire și decizia irevocabilă a Curții de Apel Chișinău.

Astfel, urmează a fi reținută franșiza în mărime de 10 %, iar SA „Moldasig”, trebuie să achitate despăgubirea de asigurare în mărime de 27 900 de euro, penalități de întârziere în sumă de 5 022 de euro, care a fost calculată pentru fiecare zi de întârziere în mărime de 0,1 % din suma despăgubirii neachitate pentru o perioadă de 180 zile or, în cazul de față asigurătorul a încălcat termenul de achitare a despăgubirii de asigurare, SA „Maib-Leasing” fiind îndreptățită de a pretinde și achitarea acestei penalități.

Reclamantul a menționat că având în vedere informația Băncii Naționale a Moldovei cu privire la statistica privind ratele de dobândă la instrumentele de reglementare monetară ale Băncii Naționale a Moldovei pentru perioada 04 iunie 2018 - 19 noiembrie 2018, din care rezultă că rata de refinanțare a constituit 6,50 %, urmează a fi încasată din contul asigurătorului dobânda de întârziere pentru perioada 04 iunie 2018 - 19 noiembrie 2018, în sumă de 2 002 de euro. Or, SA „Moldasig”, având obligația de a achita despăgubire de asigurare la data stabilită de contract, nu și-a executat această obligație în termenul stabilit, iar întârzierea în executarea obligațiilor pecuniare are drept consecință plata dobânzii de întârziere.

A solicitat reclamantul admiterea cererii de chemare în judecată, încasarea din contul SA „Moldasig” în beneficiul SA „Maib-Leasing” despăgubirea de asigurare în sumă de 27 900 de euro, penalitatea de întârziere în sumă de 5 022 euro, dobânda de întârziere în sumă de 2 618,40 de euro și cheltuielile de judecată.

În cadrul ședinței de judecată din 02 octombrie 2019, SA „Maib-Leasing” prin cerere a solicitat majorarea cuantumului penalităților în partea ce ține de încasarea dobânzilor de întârziere și anume încasarea sumei de 5 782,18 de euro cu titlul de dobândă de întârziere pentru perioada 04 iunie 2018 - 2 octombrie 2019.

Prin hotărârea din 09 ianuarie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost admisă.

S-a încasat din contul SA „Moldasig” în beneficiul SA „Maib-Leasing” suma de 27 900 de euro cu titlu de despăgubire de asigurare, suma de 5 022 de euro cu titlu de penalitate, suma de 5 782,18 de euro cu titlu de dobândă de întârziere, echivalent în lei moldovenești conform cursului valutar al Băncii Naționale a Moldovei la data executării hotărârii judecătorești și suma de 22 535,47 de lei cu titlu de taxă de stat.

La 29 ianuarie 2020, SA „Moldasig” a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 09 ianuarie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea apelului, casarea parțială a hotărârii instanței de fond.

Prin decizia din 15 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea de apel depusă de SA „Moldasig”, casată hotărârea din 09 ianuarie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată.

S-a încasat din contul SA „Moldasig” în beneficiul SA „Maib-Leasing” suma de 23 250 de euro cu titlu de despăgubire de asigurare, echivalent în lei moldovenești conform cursului valutar al Băncii Naționale a Moldovei la data executării hotărârii judecătorești și suma de 13 377,07 de lei cu titlu de taxă de stat pentru instanța de fond.

S-a încasat de la SA „Maib-Leasing” în folosul SA „Moldasig”, cheltuielile pentru achitarea taxei de stat în sumă de 6 060 de lei, achitată în instanța de apel.

Epava, automobilul de model „Xxxx”, n/î XXXX, s-a transmis SA „Moldasig”. În rest, acțiunea cu privire la încasarea penalității și dobânzii de întârziere a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 11 iunie 2021 a Curții Supreme de Justiție, au fost admise recursurile depuse de OCN „Maib-Leasing” SA și de Guzun Veaceslav, Filip Dumitru, reprezentați de avocatul Jereghi Anatolie, casată decizia din 15 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, cu remiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău.

Prin decizia din 27 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea de apel depusă de SA „Moldasig”, casată hotărârea din 09 ianuarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată.

S-a încasat din contul SA „Moldasig” în beneficiul SA „Maib-Leasing” suma de 23 250 de euro cu titlu de despăgubire de asigurare, echivalent în lei moldovenești conform cursului valutar al BNM la data executării hotărârii judecătorești și suma de 13 377,07 de lei cu titlu de taxă proporțional pretențiilor admise. În rest pretențiile au fost respinse.

S-a încasat de la SA „Maib-Leasing” în folosul SA „Moldasig”, cheltuielile pentru achitarea taxei de stat în sumă de 6 060 de lei, achitată în instanța de apel.

Epava, automobilul de model „Xxxx”, n/î XXXX, s-a transmis SA „Maib-Leasing”.

S-a respins cererea privind încasarea dobânzilor în instanța de apel.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a considerat corectă încasarea de la SA „Moldasig”, în beneficiul SA „Maib-Leasing” a sumei de 23 250 de euro cu titlu de despăgubire de asigurare, echivalent în lei moldovenești conform cursului valutar a Băncii Naționale a Moldovei la data executării hotărârii judecătorești or, metoda de achitare a despăgubirii în condițiile de „distrugere totală” se alege de către asigurător. Astfel, Colegiul a considerat necesar ca epava-automobilul de marca „Xxxx”, nr. XXXX, să fie transmis SA „Maib-Leasing”, argumentul reprezentantului SA „Maib-Leasing” privind transmiterea epavei în proprietatea companiei de asigurări după achitarea despăgubirii de asigurare conform metodei solicitate de SA „Maib-Leasing”, nefiind relevant, deoarece conform pct. 7.6. al contractului CASCO - metoda de achitare a despăgubirii în condițiile de „distrugere totală” se alege de către Asigurător, iar asiguratorul SA „Moldasig” a refuzat de a prelua epava în proprietate.

Curtea de Apel Chișinău a conchis că, soluția instanței de fond privind admiterii acțiunii în partea încasării penalității și dobânzii de întârziere este incorectă, rezultată din aprecierea incorectă a materialului probator or, obligația pecuniară invocată de intimat, nu este una certă, lichidă și exigibilă, dar este litigioasă. Cerințele de încasare a dobânzii de întârziere conform art. 617 și art. 619 din Codul civil fiind ilegale deoarece SA „Moldasig” este eliberată de o obligație

care, prin natura sa juridică, nu este purtătoare de dobândă, nefiind o obligație pecuniară lichidă și exigibilă din momentul apariției dreptului la despăgubire.

Cu referire la încasarea cheltuielilor de judecată, instanța de apel a concluzionat că deorece acțiunea a fost admisă parțial, cheltuielile de judecată urmează fi încasate proporțional părții admise din pretenții.

La 21 februarie 2022, OCN „Maib-Leasing” SA a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 27 octombrie 2021 prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu menținerea în vigoare a hotărârii instanței de fond.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel a aplicat eronat normele dreptului material și procedural, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată.

A invocat recurentul că art. 15 alin. (5) din Legea cu privire la asigurări nr. 407 din 21 decembrie 2006, prevede că despăgubirea de asigurare se stabilește prin acordul comun al asigurătorului și asiguratului și nu poate depăși valoarea bunurilor la data producerii evenimentului asigurat și nici cuantumul prejudiciului real suportat. Legislația națională în vigoare la momentul producerii accidentului rutier prevede expres faptul că despăgubirea de asigurare se stabilește prin acordul asiguratului cu a asigurătorului, prin urmare SA „Moldasig” trebuia să achite despăgubirea de asigurare doar în baza unui acord cu asiguratul OCN „MAIB Leasing” SA, în conformitate cu normele legale de mai sus. Astfel, Curtea de Apel Chișinău urma să aplice prevederile art. 15 alin. (5) din Legea cu privire la asigurări nr. 407, deoarece aceste prevederi sunt aplicabile litigiului dedus judecătii.

A menționat recurentul că art. 6 alin. (6) din Legea cu privire la asigurări nr. 407 din 21 decembrie 2006, prevede că în caz de încălcare a termenului de plată a indemnizației de asigurare sau a despăgubirii de asigurare din vina asigurătorului, acesta va plăti asiguratului, beneficiarului asigurării și/sau păgubitelui, pentru fiecare zi de întârziere, penalitate de 0,1% din suma indemnizației sau despăgubirii.

Aici, consideră că instanța de apel eronat nu a aplicat prevederile art. 6 alin. (6) din Legea cu privire la asigurări nr. 407, deoarece acestea expres prevăd faptul că poate fi încasată penalitatea pentru neexecutarea de către asigurător a obligațiilor de plată a despăgubirii de asigurare.

La 22 februarie 2022, Guzun Veaceslav, Filip Dumitru, reprezentați de avocatul Jereghi Anatolie, au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 27 octombrie 2021 prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu menținerea în vigoare a hotărârii instanței de fond.

În motivarea cererii de recurs a invocat că, instanța de apel a aplicat eronat normele dreptului material și procedural, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată.

A relatat recurentul că constatarea instanței de apel precum că suma despăgubirii nu este una certă și din acest motiv nu urmează a fi încasate penalitățile și dobânzile de întârziere este total eronată. Pe parcursul examinării litigiului s-a constatat cu certitudine faptul că se află în situația unei daune totale, fapt confirmat de către intimat, astfel că mărimea despăgubirii este determinată de polița de asigurare și anume 75 % sau 90 % din valoarea automobilului, indicată în polița de asigurare. În situația dedusă judecătii nu urmează să fie determinată mărimea despăgubirii de asigurare aceasta fiind una certă stabilită conform

prevederilor contractuale în mărime procentuală din valoarea automobilului asigurat.

Astfel, instanța de apel în momentul în care a casat hotărârea primei instanțe și a stabilit că urmează a fi achitată despăgubirea de asigurare în mărime de 75%, urma, reieșind din această sumă să calculeze mărimea penalităților și a dobânzilor de întârziere.

A menționat recurentul că instanța de apel la emiterea deciziei în partea ce ține de respingerea încasării penalităților și a dobânzilor de întârziere nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și anume Legea cu privire la asigurări, cât și Codul civil, care prevăd expres posibilitatea beneficiarului de a calcula dobânzi de întârziere pentru neexecutarea obligațiilor de către asigurator.

La 05 aprilie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copiile cererilor de recurs, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisorile de însoțire anexate la materialele dosarului (f.d.54 vol.III).

Cu referire la termenul de declarare a recursurilor, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 27 octombrie 2021. Decizia motivată a fost expediată participanților la proces, la data de 20 decembrie 2021, însă date despre recepționarea acesteia lipsesc (f.d. 204, vol.II).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, instanța de recurs constată că OCN „Maib-Leasing” SA a depus cerere de recurs la 21 februarie 2022, iar Guzun Veaceslav, Filip Dumitru, reprezentanți de avocatul Jereghi Anatolie, au depus cerere de recurs la data de 22 februarie 2022, astfel, ambii recurenți s-au conformat prevederilor legale, declarând recurs împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursurilor completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererile de recurs nu se

încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursurilor sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurențelor cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursurile declarate nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursurile declarate de către OCN „Maib-Leasing” SA și de Guzun Veaceslav, Filip Dumitru, reprezentati de avocatul Jereghi Anatolie, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de către Organizația de Creditare Nebancară „Maib-Leasing” Societate pe Acțiuni și de Guzun Veaceslav, Filip Dumitru, reprezentați de avocatul Jereghi Anatolie.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Maria Ghervas

Victor Burduh